

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348532602512/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

Da vækkes jeg, til Liv og Mørke kaldt:
Sjæl, Hjerter, Mund og Blik har nu kun Savnet
Af alt det Herlige min Arm har favnet,
Af Dig, din Kjærlighed og din Gestalt.
O *Charles!* som mig flyer – af hvem kun Navnet
Enånu jeg har, skjøndt dette Navn er Alt,
Alt som jeg tænker, føler: Lyst og Kummer,
Mit Hjertes hele Sprog naar jeg forstummer.

O Du – men Taaren falder ned og sletter
Mig Skræften ud; og tørres end den bort,
Den vælter frem paany – som Smerte sætter
Den sig ved Tanken fast, og gør den kort.
Thi lad mig ende – Dig jeg ei forgjætter,
Naar end mit Hjerter Verdens Haan og Tort –
Farvell! Farvell! jeg har ei meer at skrive –
Kun dette Kys – nei, nei! og dog – det blive!

Bort sender Brevet hun; dog før det naar
Det søgte Maal, til *Charles* vi os vende.
Vi Grunden til hans Adfærd først erkjende,
Før videre i Texten frem vi gaaer.
O Musa! Du, som Hjertene forstaaer,
Hvis skarpe Blik ei Løgnen kan forblende,
Vær Du i denne Labyrinth min Snor;
Led gennem Tanken mig paa Sandheds Spot.

Thi hvad bevæger Livet? hvad er Grunden
Til Sjælens Forandring? hvilken Magt
Har Villiens stærke Haand i Lænker lagt.
Og let med Sandser Aanden overvunden?
Hvad skaber Lunets vexelrige Dragt,
Og lokker Graad af Øiet, Smil af Munden?
Hvad dræber, livner, vækker, sløver Alt?
Det Svaghed er, af Andre Styrke kaldt!